

ČERVEN 2023

WARES

we are students

42

ROZHOVOR

s Lilianou Burešovou, žákyní VI. B a úspěšnou litvínovskou tenistkou

Reportérka: Kolik let tenis hraješ?

Tenistka: Tenis hraji už od svých šesti let, takže je to už šest let

Reportérka: Jak ses k tenisu dostala?

Tenistka: Díky rodičům, kterým se tenis líbil .

Reportérka: Co tě na tenise nejvíc baví ?

Tenistka: Na to se nedá odpovědět, baví mě úplně všechno. Není žádná věc, která by mě nebavila

Reportérka: Kolikrát týdně máš trénink?

Tenistka: Trénink mám pětkrát týdně, většinou hodinu a půl. A o víkendech jsem většinou na turnajích.

Reportérka: Jak zvládáš tenis a školu zároveň? Co je pro tebe nejtěžší?

Tenistka: Zvládám to, ale někdy musím trénink zrušit, abych se naučila na testy ve škole.

Reportérka: Kolik už máš pohárů ? Jaké bylo tvoje největší vítězství?

Tenistka: Pohárů mám asi okolo padesáti, takže je jich hodně. A největším vítězstvím bylo první místo v kraji a následně mistrovství České republiky.

Reportérka: Jak se ti podařilo letět do Španělska s Pliskova Tennis Academy ?

Tenistka: Byly tři turnaje, kde se sbíraly body. Body se udělovaly za umístění do třetího místa a já byla dvakrát první a jednou druhá (to jsem byla po antibiotikách).

Reportérka: Je pro tebe tenis těžší psychicky nebo fyzicky?

Tenistka: Určitě psychicky, protože se někdy bojím, že pokazím míč, když se na mě třeba všichni koukají.

Reportérka: Máš v plánu stát se v tenise profesionálkou?

Tenistka: Ano, určitě to mám v plánu.

Reportérka: Kdo je tvým největším idolem?

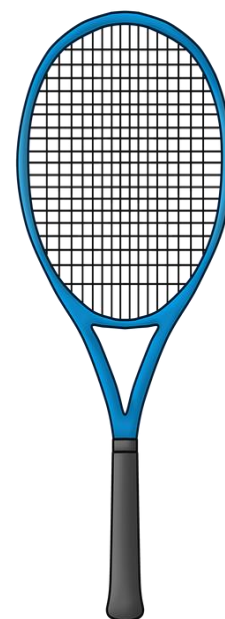
Tenistka: Mým největším idolem je určitě Karolína Plíšková.

Reportérka: Je něco, co ti na tenise vadí? Co bys změnila?

Tenistka: Ne, není. Tenis je mojí vášní.

Reportérka: Co bys poradila začínajícím tenistům/tenistkám?

Tenistka: Ať se určitě nevzdávají a ať se učí z každé prohry.

K. Macháčková 7.B

PREVENCE NA NAŠÍ ŠKOLE

Ahoj všichni,

letošní školní rok byl náročný, ale zvládli jsme ho. Užijte si prázdniny, odpočiňte si, naberte síly. A myslíte na sebe, na své zdraví – fyzické i psychické. Posílám malé shrnutí v obrázku viz níže.

Janíčková, metodik prevence

Sedm zásad zdravé psychohygieny

- 1 Pamatuj na svou pohodu:** Ujisti se, že máš dostatek spánku, čerstvého vzduchu a vyvážené stravy.
- 2 Pohybuj se:** Najdi si nějakou fyzickou aktivitu, která tě baví a po které je ti dobře.
- 3 Udělej si čas na své myšlenky a pocity:** Každý den na nějakou dobu vypni počítač, telefon a televizi.
- 4 Buď součástí skupiny:** Věnuj čas lidem, se kterými je ti dobře.
- 5 Měj realistická očekávání od svých nálad:** Všichni máme někdy špatnou náladu, kdy nezvládáme být pozitivní. Pokud máš ale špatnou náladu několik týdnů v kuse, vyhledej pomoc.
- 6 Nastav si dosažitelné cíle:** Zvol si cíle, které tě motivují, ale nepohlují.
- 7 Buď na sebe hodný:** Pokud jsi v těžké situaci, dýchej zhluboka a zkus k sobě mluvit tak, jak bys mluvil k dobrému příteli.

**NEVYPUSŤ
DUŠI**

Nevypušť duši
www.nevypustdusi.cz

Z PARLAMENTU

Den dětí

1.6. 2023 se kolem školy konala akce pro třídy 1. stupně. Vše zorganizovali žáci 7.C s lehkou pomocí učitelů.

Kolem školy připravili osm stanovišť s různými úkoly jako např.: opičí dráha, běh na 100 metrů, poznávání rostlin a tak dále. Zúčastněné děti si to moc užily a byly moc rády a upřímně vděčné, že jsme jim něco takového připravili.

Stejně, jako nám poděkovali děti, děkujeme i my jim, že se zúčastnily a byly moc hodné.

Samozřejmě děkujeme i paním učitelkám a paním asistentkám, které nám v případě nouze pomohly.

Díky těm pěti hodinám, kdy jsme stáli venku a dávali pozor, aby si někdo neublížil, jsme si uvědomili, že práce učitelů a celkově práce s dětmi není tak jednoduchá, jak se může zdát, takže bychom chtěli vyjádřit respekt všem pedagogům.

Na závěr bychom chtěli poděkovat všem, dětem, paním učitelkám, paním sistentkám a těm, co s námi ten den spolupracovali.

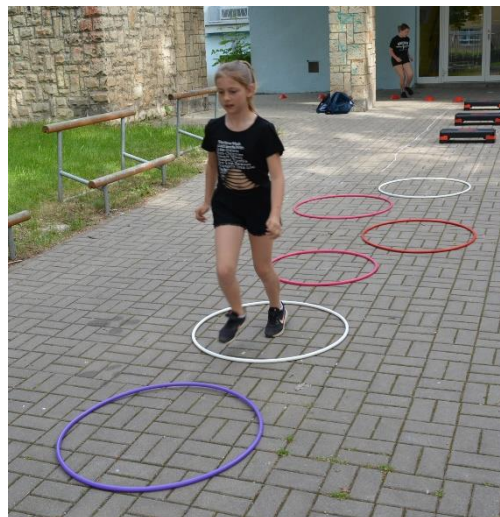
MOC DĚKUJEME 7.C

Jiří Vykouk a 7.C

Dne 1. 6. se na naší škole konal Den dětí a černobílý den. Žáci se měli obléknout do černobílého oblečení. Také škola se „oblékla“ do černobílých barev, po škole byly rozmístěny tematicky laděné balónky. Třída 7. C si pro žáky prvního stupně připravila v parku školy různá stanoviště. Naše třída 5. B doprovázela prvňáčky při plnění jednotlivých úkolů, např. skákání v pytli, chůze na chůdách, překážková dráha. Po splnění úkolů na nás čekala sladká odměna, pak jsme si společně pohráli v parku. Moc jsme si tento den užili.

Sofie V., 5. B

70. VÝROČÍ ŠKOLY

Naše škola bude slavit výročí 70 let od jejího založení. Připravila jsem si pro vás pár zajímavostí ohledně vzniku naší školy.

Přesné datum otevření školy je 15. září, kdy ve škole v roce 1953 začala výuka. Tehdejším ředitelem byl Stanislav Jíra a jeho zástupci Zdeněk Filip a Josef Čtvrtečka. Škola vznikla spojením 7. národní školy (první po válce zřízená moderní školní budova podle projektu Ing. arch. Kittrichové, která byla dokončena 15. března 1951 a otevřena 7. dubna 1951 - dnes je to žlutá budova, tedy budova prvního stupně) a 3. národní školy (provozována byla v dřevěném pavilonu z roku 1943 později i se zděnou přístavbou zhruba na místě dnešní Sportovní soukromé základní školy).

Žlutá budova na starším snímku

K 7. národní škole byla podle projektu Ing. arch. Kittrichové přistavěna druhá budova (dnes modrá budova pro druhý stupeň), dokončená 30. června 1953 a otevřená 15. září 1953. Ve školním roce 1953/54 bylo ve 26 třídách 972 žáků.

„Do Stalinovek na 3. střední školu přestoupilo od počátku šk. roku 1953/54 všechno žactvo bydlící ve Stalinovkách.“ Uvedl v kronice města Litvínova František Konvalinka - bývalý ředitel měšťanské školy a městský kronikář.

V příštím školním roce navzdory naplnění tříd na škole od 31 do 45 žáků, přistoupilo dalších několik desítek žáků a škola už nestíhala. Ve školním roce 1955/56 bylo 33 tříd a 1 289 žáků, učit se muselo na směny, které byly neúnosné (končilo se v 17:30). A proto byla dne 24. dubna 1958 v ulici U Koldomu postavena tzv. Školička se čtyřmi třídami. 5. třídy dojížděly zvláštními autobusy do téměř vyprázdňených, ale stále fungujících základních škol v Dolním Litvínově a Záluží. Vyučování na směny ale vyřešilo až otevření nové školní budovy s 25 třídami, 1. září 1960 (ředitelem byl jmenován Miroslav Blecha) - dnes Sportovní soukromá základní škola.

Žlutá budova společně i s modrou budovou na starším snímku

Celý areál školy dnes

N. Ondřejková 8.A

ZA ZVUKŮ DIDGERIDOO

aneb z jižní polokoule do Litvínova

V měsíci květnu naše škola měla čest přivítat a do svých hodin angličtiny pozvat velmi milou návštěvu – paní Karolinu Mayu a jejího partnera Indru. Zatímco paní Karolína, jako bývalá žákyně naší školy, přijela zavzpomínat a podělit se o své zážitky a zkušenosti z života v Austrálii, pan Indra, jako rodilý Australan, se nám snažil přiblížit krásy australské přírody. Naši žáci sepsali pár řádků o sérii workshopů, které si pro nás připravili:

Karolina a Indra nám vyprávěli o Austrálii, jak se brání proti jedovatým a nebezpečným zvířatům. Protože je v Austrálii zabíjení hadů zakázáno, existuje práce, která se jmenuje chytač hadů, anglicky snake catcher. Vyprávěli nám o místních zvířatech, o chobotnicích Haplochoela, žralocích, vombatech, divokých psech dingo, emu, tasmanickém čertovi a nechyběli ani klokani a koaly. Vyprávěli nám o tom, jak jim ráno na balkón přiletí papoušci a oni je krmí zrním či masem.

Také jsme se dozvěděli, že většina obyvatel žijících v Austrálii, nepochází z Austrálie a domorodců - Aboriginců výrazně ubylo. Domorodci hrají na typický nástroj didgeridoo a dle místních tradic na tento nástroj smí hrát jen muži. Didgeridoo je dřevěná „trubice“, na kterou když se hraje, tak se člověk nadechuje a vydechuje zároveň. Indra nám i pár tónů zahrál. Také nám vyprávěl o kmenovém zabijákovi, který trestal lidi, když porušili nějaký zákaz např. když chlapec trávil moc času s dívkami, jako první varování mu propíchl lýtko, pokud trestaný opět porušil jakýkoliv další zákon, zabiják v noci, kdy trestaný spal, přišel a praštil ho tyčící do hlavy a tím ho usmrtil – nala nala. Zabiják měl vždy boty z perí, aby za sebou nezanechal žádné stopy.

Z jejich návštěvy jsme si odnesli spoustu vědomostí a užili jsme si to.

Závěrem bych chtěla dodat, že si nejvíce ceníme toho, jak se Karolina a Indra snažili žáky povzbudit, aby se nebáli mluvit anglicky, aby odhodili zábrany, protože angličtina je bránou do světa!

Za kolektiv učitelů cizího jazyka Mgr. Jana Šulcová a za žáky Adam Herc, Šárka Markvartová, Pavla Belancová (9).

OSMISMĚRKY

H	D	E	M	O	N	K	E	Y
G	E	L	A	G	C	O	W	D
I	E	E	F	O	V	M	B	O
R	R	P	R	A	D	O	E	L
A	E	H	O	T	O	W	A	P
F	L	A	G	A	G	S	R	H
F	I	N	C	A	T	E	N	I
E	O	T	I	W	O	L	F	N
C	N	E	H	O	R	S	E	D
C	R	O	C	O	D	I	L	E
A	T	I	G	E	R	F	O	X
S	H	E	E	P	Y	P	I	G

CAT	CROCODILE	
WOLF	MOUSE	SHEEP
PIG	COW	DOLPHIN
MONKEY	TIGER	HORSE
DEER	FROG	GOAT

D	O	G	A	M	F	O	X
O	W	L	A	O	N	B	I
L	I	O	N	O	P	I	G
P	E	T	T	S	M	R	C
H	O	R	S	E	T	D	O
I	A	L	C	R	A	B	W
N	C	A	T	S	B	E	E

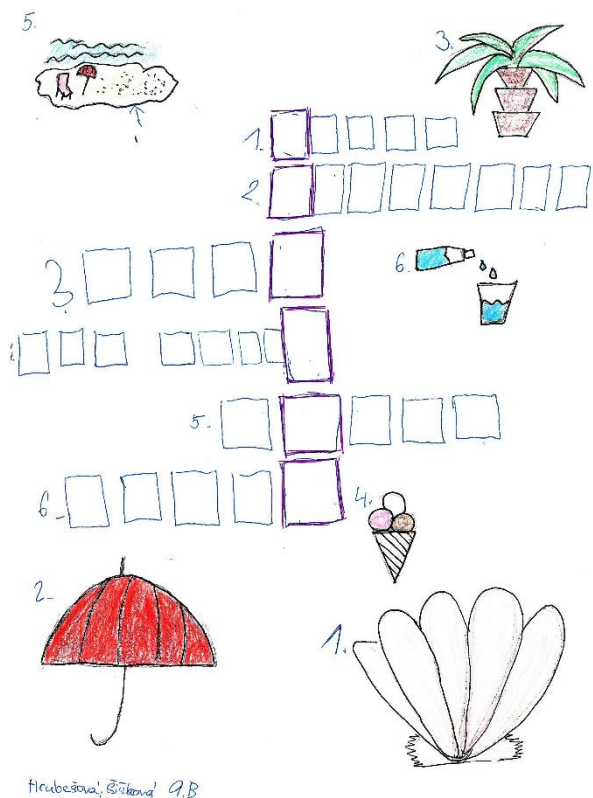
BEE	LION
HORSE	ANT
CRAB	FOX
PIG	CAT
DOLPHIN	DOG
MOUSE	OWL
PET	BAT
BIRD	COW

SOLUTION:

9.B: Alžběta Dřežková, Kateřina Dřežková, Bára Krupčíková

HÁDANKY

Okřídlený David 9.B

Hraběšová, Břetislav 9.B

Riddles

Lída Toubeková, Kateřina Dřežková, Bára Krupčíková 9.B

② It is the beginning of eternity (the end of time and space), the beginning of the end and the end of every space. What is it?

Answer: a) Everything b) encyclopedia c) letter E

③ When one does not know what it is, then it is something. When one knows what it is, then it is nothing.

Answer: a) a riddle b) secret c) knowledge

④ Lives without a body, hears without ears, speaks without mouth, to which the air alone gives birth.

Answer: a) a voice b) an echo c) a wind

⑤ What holds water yet is full of holes?

Answer: a) a sponge b) an umbrella c) a sister (sib)

⑥ I have a little house in which I live all alone. It has no doors or windows and if I want to go out, I must break through the wall. What am I?

Answer: a) a prisoner b) a mole (bibi) c) a chick in an egg

VŠECHNO JDE, KDYŽ SE CHCE

„A dost Kubo, jestli budeš mít na vysvědčení jen jedinou čtyřku, na žádnéj hloupej tábor nepojedeš! Přihlásím tě do letní školy, aby ses to pořádně doučil.“ Vykřikne po mně máma a práskne za sebou dveřmi od bytu. Já tam zůstanu stát uprostřed místnosti jako tvrdé Y.

„Jak si mám asi opravit známku ze čtyřky aspoň na trojku, když se za dva týdny uzavíraj známky?“ Rozhodím rukama, snažíc se tak asi přijít na vhodný způsob, jak přemluvit mojí matikářku, aby mi dala lepší známku.

Na ten tábor potřebuji jet. Už jen kvůli tomu, že tam bude ona. Nela. Musím ji zas vidět. Okolnosti mě nezajímají, udělám opravdu všechno, hlavně abych tam jel.

A přece všechno jde, když se chce.

Druhý den ráno jsem se zastavil za svojí matikářkou paní Soukupovou a zkusil se s ní nějak dostat k tomu, jak to se mnou vidí ohledně známky na vysvědčení. Řekla mi: „No, Jakube upřímně nevím, co ode mě vlastně očekáváš. V hodinách moc aktivní nejsi, spíš vůbec. No a známky taky nejsou zrovna nejlepší. Ale na druhou stranu si cením toho, že jsi za mnou zašel. Popřemýšlím nad tím a pravděpodobně ti dám nějakou práci navíc, kterou budeš moct vypracovat přes víkend. Bude to takový výcuc všeho, co jsme tohle pololetí brali. Ta mi pomůže se rozhodnout, jestli se na výzu přikloním ke čtyřce, nebo ke trojce.“

S prostým děkuju jsem odešel z jejího kabinetu a už cestou do třídy jsem psal Nele zprávu, že to vypadá zatím nadějně a možná se na ten tábor i dostanu.

Čekal jsem asi pět hodin na její odpověď „fajn“ - asi jen neměla čas.

Odpoledne po škole jsem dostal další skvělý nápad. Zajít za mojí spolužačkou, co bydlí dva bloky ode mě a každé ráno, když přijdu do školy, mě s úsměvem zdraví. A krom toho, že mě zdraví, je taky celkem známá šprtka. Zrovna v matice celkem vyniká a třeba by stálo za to, se jí jít zeptat na pár věcí. Sice tak udělám přesně to, čeho se moje máma snaží docílit, ale pro Nelu všechno.

Tak jsem vyrazil. Šel jsem k panelovému domu s číslem 201 a mezi tlačítky na zvonku hledal příjmení Cvrčkovi.

Když jsem ho našel a tlačítko zmáčkl, ozval se po chvíli z reproduktoru ženský hlas. Nejspíš to byla paní Cvrčková. Ptala se, co potřebuju a já se představil a zeptal, jestli by mi dolů poslala svojí dceru. Elišku Cvrčkovou.

Ona souhlasila a zanedlouho už z vchodových dveří vylezla menší blondýnka. Byla to Eliška. Úsměv měla doslova od ucha k uchu.

„Co tě sem přivádí, Kubo?“ zeptala se.

„Kde začít, no já ehm...Potřeboval bych vysvětlit něco z matiky, a tak jsem myslel, jestli bys mi třeba nepomohla, prosím?“

„Jo, určitě. Pojd' dál a řekni mi, čemu teda nerozumíš.“ Rukou mi naznačila, abych šel dál. Vyšli jsme tři patra po schodech a skrz chodbu v jejich bytě se dostali do jejího pokoje.

Cestou jsme ještě pozdravili její rodiče, kteří vypadali celkem nadšeně z toho, že si Ela bere do pokoje kluka.

Sedli jsme si k ní na postel a ona se na mě podívá a naznačí mi tak, že můžu začít mluvit o matice.

„No, co teda vůbec nechápu, jsou ty lineární rovnice, co to je jako za nesmysl? Že písmenka zprava se přesouvají doleva a-“ Umlčí mě. „Mrknem na to.“ usměje se a začne něco hledat v šuplíku u psacího stolu, co byl hned naproti posteli. Sedne si ke mně zpátky a otevře svůj sešit z matiky, kde má všechno perfektně vypsáno.

Nakonec jsme řešením lineárních rovnic strávili ještě hodinu a půl. Ale všemu jsem rozuměl, na rozdíl od výkladů paní Soukupové. To jsem byl pokaždé úplně mimo. Eliška mě potom vyprovodila až ke vchodovým dveřím. „Mockrát ti děkuju, vysvětluješ fakt úžasně.“ věnuju jí nejmilejší úsměv, co umím. „Není za co, jsem ráda, že jsi šel zrovna za mnou.“ usměje se nazpět.

„Tak hezkej večer, zítra.“ Mávl jsem jí na rozloučenou a šel domů. Cestou mi došlo, že Eliška vlastně nebyla tak hrozná, jak všichni kluci říkali. Není lakomá, ani protivná a už vůbec není ošklivá. Rozumím si s ní mnohem víc než s kteroukoliv jinou holkou. Dokonce i s Nelou.

Celý zbytek týdne, včetně víkendu jsem strávil s Eliškou, která mi pomáhala vyplňovat tu práci navíc, co mi připravila matikářka. Dneska už je neděle a já práci zítra odevzdávám. „Řekla bych, že tam nemáš jedinou chybičku. Ten povrch válce je taky v pohodě. Jsi fakt dobrej,“ Pochválí mě Eliška a položí mi ruku na rameno. Nic jí na to neřeknu a podívám se s úsměvem do jejích zářivých zelených očí.

„Heleď a proč ses najednou před koncem roku rozhodl, že si chceš vylepšit známku z matiky?“ Nechápnavě nakloní hlavu do strany.

„Upřímně řečeno, mám jet na tábor, kde je jedna holka. Nela. No a máma mi řekla, že jestli budu mít jen jedinou čtyřku, tak mě pošle do letní školy. Což by byl horor.“

„Aha. No, mě tam máma posílá nehledě na to, jestli mám samý jedničky, nebo jednu dvojku. Ale chápu, že se ti tam nechce. Není ti zrovna nic záživnýho.“

Dnes ráno jsem došel práci odevzdat paní Soukupové. Řekla mi, že to vypadá moc pěkně a že mi teda dá tu vydřenou trojku. Sice se jí moc nelíbilo, že jsem se o to začal zajímat sotva dva týdny před uzavřením známek, ale nakonec mi vyhověla. Po cestě ze školy jsem si ale zas něco uvědomil. Něco důležitého.

Šel jsem k mamce do obýváku. „Mami?“

„No?“ odpoví mi.

„Tak z té matiky prej budu mít trojku.“ Oznámím jí.

„Vážně? No tak to vypadá, že na ten tábor přece jenom pojeděš.“ Usmála se a v očích se jí zablesklo. Vypadala opravdu šťastná, že její syn nebude mít čtyřku z matiky.

„No...“

„Cos provedl?“ znejistí.

„Ne nic, jen jak je to s tou letní školou?“ zeptám se.

„S jakou letní školou, Kubí?“ Nechácala mě.

„No s tou, do který jsi mě chtěla poslat, kdybych měl čtyřku.“ Snažím se jí to nějak přiblížit.

„Pořádá jí vaše škola. Ale co s ní chceš?“

„Já bych tam chtěl jet.“

„COŽE?“

Natálie Ondřejková 8.A

TŘÍDNÍ DNY 6.A

V týdnu od 22.5. do 26.5. jsme měli zajímavé třídní dny:

Pyžamový den

Volný den

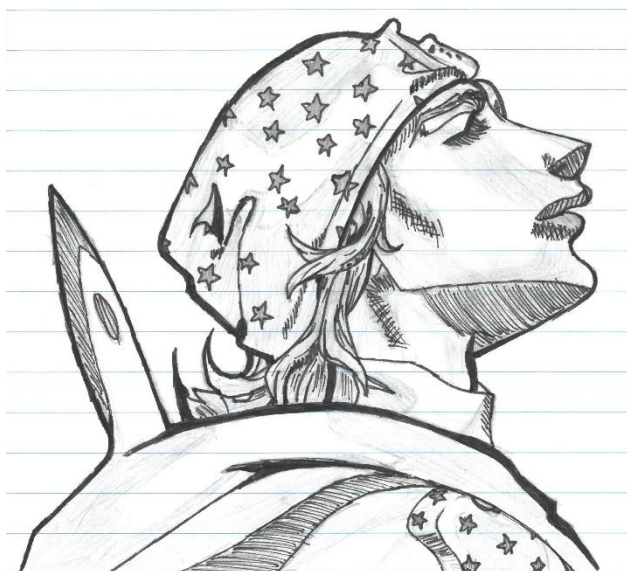
Staromódní den

Den bez tašek

Každý den jsme museli přijít v různém oblečení. To byly veselé dny a nám se to libilo.

Dieieva Veronika, Prib Maxim 6.A

Artem Pavliuk 8.C

VÝPRAVA NA MEDVĚDÍ SKÁLU

Ve čtvrtek 8.6. jsme šli všechny druhé třídy na výlet do hor.

V 8.30 jsme odjeli autobusem do Mikulovic k paní učitelce na zahradu. Tam jsme se nasvačili, dolili pití, pohráli si a ukázali si plodiny.

Pak jsme vyrazili na Medvědí skálu a bylo to moc do kopce. Pod Medvědí skálou jsme se znovu nasvačili a lezli jsme ve skupinkách po skále na vyhlídku. Viděli jsme Milešovku, Klínovec, chemičku, Mostecké jezero, anténu Jedlák.

Potom jsme šli k paní učitelce domu a tam nám dolili pití znovu. Pak jsme šli na autobus a odjeli jsme do školy na oběd. K obědu jsme měli hamburger.

Výlet jsme si moc užili protože: to bylo moc dobrodružné a zábavné, ale i poučné a nebezpečné 😊 .

Za 2.B Jáchym Homola

Adaptační pobyt

Alica 5.

Mimochůdka ve střední škole naše
bývala na adaptační pobyt na český Jižní.
V 8:00 jsme měli star na nádraží a
v 8:35 nám jel autobus. Když jsme konečně
přijeli, museli jsme slapat ještě kilometr
do kopce k naší ubytovně. Jmenovala
se Chata Barbora. Já, Naja, Elišky, Mia,
Adélka a Janka jsme dostaly pokoj
číslo pět. Byl docela hezký, byly tam
dvě palandy a jedna obývací pasel. Po
obědě jsme šli pěšky na Sláji. Ušli jsme
13 kilometrů! Po návratu jsem se šel
osprchovat. Druhý den jsme ušli jen
6 kilometrů, ale taky to byla fuška.
Večer jsme si opíjeli květy. Další den
jsme už museli jít domů. Moc se mi
výlet líbil, jen je škoda, že jsme tam
byli tak krátce.

Alica Štuharňánská 5.A

N. Vobořilová 5.A

LÉTO

Za chvíli bude léto.

Léto, radovánky, přespávačky, grilovačky... ale pro
někoho ne.

Někdo v létě skotačí i rád si zatančí.

Ale někdo ne.

Někdo v létě sedí doma, kouká do stropu a smutní při
tom,

jaké je tam ticho absolutní.

Přemýšlí o tom, co udělal špatně, že s ním nikdo

nejde ven, natož rodiče,

nemá komu se svinout do náruče.

A tak tohle léto... bavte se, snažte se...

abyste nebyli smutní a chodte ven s kamarády,

mějte se rádi.

G. Muráriková 8.B

RECEPT NA NANUKY

dnes jsem si pro vás připravila recept na banánové nanuky. Vybrala jsem jednoduchý recept, ke kterému potřebujete jen pár surovin a dobrou náladu. Tak se do toho pojďme vrhnout!

SUROVINY NA 10 KUSŮ:

230 gramů mléka
70 gramů krupicového cukru
20 gramů vanilkového cukru
1 banánový pudink
180 gramů banánu (dužiny)
150 gramů bílého jogurtu
30 gramů medu

POSTUP PŘÍPRAVY:

1. Do hrnce vlijte mléko, přidejte krupicový, vanilkový cukr, banánový pudink a za stálého míchaní uvařte hustý pudink. Pudink nechte vychladnout a během chladnutí ho občas promíchejte, jestli si chcete práci urychlit můžete použít studenou vodní lázeň. Pudink může zůstat vlažný.
2. Náš vlažný pudink přendejte do sekáčku na potraviny a k němu přidejte nakrájený banán, jogurt a med. Vše promixujte. Jestliže nemá Vaše maminka nebo tatínek doma sekáček můžete použít i ponorný mixér.
3. Vzniklou směsí naplníte nanukové formičky a vložíte je do mrazáku. Necháte je minimálně 4,5 hodiny mrazit, raději ale déle.
4. Po zmražení nanuky vyndáme z formiček (ze silikonových formiček to jde lépe). Pokud máte tvořítko plastová, tak nanuky taktéž lehce vyjmete, pokud je jen na malou chvíli ponoříte do užšího a vyššího hrníčku s horkou vodou.

POZNÁMKA:

Z vlastní zkušenosti vím že se počet nanuků může měnit vzhledem k tomu, jak máte velké formičky. Také můžete množství cukru upravit podle vlastní chuti, mražením se sladká chuť trochu zmenší a nevnímáme jí tak intenzivně. Nanuky mají jemnější konzistenci bez větších ledových krystalů.

Kateřina Hlaváčková 7.B

ZLODĚJ DOBRÉ NÁLADY

Zloděj dobré nálady je duch, který žije ve škole. Krade učitelům a učitelkám dobrou náladu. Kvůli tomu, že žáci porušují školní řád, neustále vyrušují v hodinách a jsou drzí. Učitelům vysává dobrou náladu, chce, aby byli zlí na žáky, aby si uvědomili, že dělají něco špatně.

Duch má tři hlavy. Každá hlava vlastní jinou schopnost. Uprostřed těla má zlomené srdce, které se snaží zacelit tím, že krade dobrou náladu učitelům. Z těla mu visí pět končetin. Velikost jeho těla závisí na tom, jak moc je naštvaný.

- 1. hlava - vyhledává oběť.
- 2. hlava - vysává dobrou náladu.
- 3. hlava - předává učitelům špatnou náladu

K. Paulů, K. Kučerová, T. Morgensternová, S. Švejdová 7.A

STRAŠIDÝLKO LEONTÝNKA

Leontýnka žije v budově naší školy více než 100 let. Dostala své jméno po své praradě z pravého kolena. Svůj pokojíček má v ředitelně, ve které pobývá společně s paní ředitelkou, se kterou je zároveň nejlepší kamarádkou. Je to spravedlivé, čistotné a tiché strašidýlko. Zjeví se, když někdo potřebuje pomoc nebo poradit. Pomáhá však jen hodným dětem. Zlé děti si to nezaslouží. Nemá ráda hluk, nejvíce ji rozčiluje, když ve třídě dělá někdo nějaký nepořádek. Je velice čistotné, proto ráda pomáhá paním uklízečkám při úklidu.

Nosí vyžehlenou modrou uniformu s bílými knoflíčky. Vlasy má sepnuté do dvou culíčků. Na levém culíčku culíčku nosí modrou mašličku. Je to velice usměvavé a milé strašidýlko.

Většina lidí ho má ráda. Je to náš školní duch.

S. Mego, A. Herynková, E. Hampejzová 7.A

CESTA ŽIVOTEM

Š. Markvartová 9.B